

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. III. TIT. I. De Postulando.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

D E
P O S T U L A N D O.

Qv. I. *An tantum illi, qui pro aliis postulant, advocati dicantur? Et quomodo hi differant a procuratoribus?*

RESP. Non illi tantum, qui pro aliis postulant, advocati sunt, *Laut. p. h.* quia etiam in propria causa postulare aliquis potest, *l. 1. §. 1. Et §. 58. verb. h.* Uti nec omnes, qui pro aliis postulant, advocati dici possunt, *Qui pro aliis Et.* quia amici quoque desiderium aliquis exponere potest. *l. 1. §. 1. h.* Advocatus ergo definitur, qui jure officii, adeoque publica autoritate, causam in judicio defendit. *l. 6. pr. C. Advoc. div. judicior.*

Differt a procuratore, qui non justitiam causæ defendit, sed saltem processum instituit atque dirigit. *§. 1. Inst. de iis, per quos, Hyp. Inst. Eod. §. 2. Mev. p. 6. d. 197. n. 1. 2. litisque dominus fit, l. 22. C. proc.* Unde porro sequitur, advocatum non facere causam suam, nec fieri dominum litis, secus ac in procuratore. *dist. l. 22. Mev. p. 6. dec. 197.* atque ex hac ratione in criminalibus causis advocatus intervenire potest, non procurator. *Carpz. Crim. p. 3. q. 115. n. 88. sq.* Sed & Advocatus cogi potest ad officium, non procurator. *l. 8. pæn. Gail. l. 1. O. 43. n. 2. Et c.* Advocati negligentia non nocet domino, secus ac in procuratore. *Mev. p. 3. d. 29. Mart. Tit. 20. §. 4. num. 71.*

Qv. II. *An quis in ea causa, in qua ipse judex est, postulare possit? Et an in secunda instantia?*

RESP. Durante eodem judicio, in illa causa postulare nequit, *l. 6. Laut. p. pr. C. h. ibi: Non in eodem negotio fit advocatus, l. 14. C. de 58. verb. Assess. ibi: in uno eodemque tempore.* Nam non tantum suspectus videtur, *l. 17. ff. de Jurisd.* Sed & alius esse debet, qui defendit causam, alius coram quo defenditur. *dist. l. 6.* Quid, quod ad utrumque festinans neutrum bene peragere posse videatur. *d. l. 14. Conf. l. p. Off. Ass. Brunn. ad l. 6. C. h.*

Cöcc. J. C. P. I.

K k

Sed

Sed in alio iudicio, ubi ipse iudex non est, postulare non prohibetur. *dict. L. p. dict. L. 14. pr.* Adeoque in secunda instantia admittitur: Etsi enim eadem causa sit, non tamen idem est iudicium. *L. p. jud. solv. Brumm. ad l. 5. C. h. num. 5. def. 1.* Neque

OBST. Quod executio tamen ad iudicem primæ instantiæ remitti soleat.

RESP. Tunc definit esse advocatus, neque executionem ex sua sententia peragit, sed ex sententia superioris & secundum leges; si vero gravatur pars, potest appellare.

Qv. III. *An subditi possint postulare contra magistratum?*

Laut. p. 58. verb. contra Magistratum. **AFF.** In causa privata, quia ejus intuitu non est magistratus: Et de eo loquitur *Carpz. i. c. 1. d. 21.* indeque subditi eo casu nec civitatem amittunt, nec pœnam incurrunt. *Carpz. ib. Berl. p. 1. concl. 9. n. 42. Mev. p. 1. dec. 155. &c.* Idem de vasallo dicitur apud *Mull. ad Struv. §. 14. h. p. 362.* Secus est, si subditus in causa publica ipsius civitatis contra magistratum postulet: Hinc decuriones contra patriam suam causas agere prohibentur. *L. 10. §. 1. postul.*

Qv. IV. *An donarii contra donantem postulare possint?*

Laut. p. 58. verb. Donarii. **AFFIRM.** quia jus aliorum tueri ipso jure naturæ licitum est; Neque ullibi donarii prohibentur, sed communiter a Dd. admittuntur. *Laut. h. ibique Perez. C. h. n. f. Treutl. h. §. 2. lit. f.*

OBJ. (1) *Arg. c. f. x. de postul.*

RESP. Clerici ibi prohibentur pro extraneis contra ecclesiam suam postulare specialibus rationibus.

OBJ. (2) *arg. l. f. C. Revoc. don.* ubi propter ingratitudinem revocari potest donatio.

RESP. Non est ingratus, qui justitiam causæ alienæ defendit contra injustum donatorem.

Qv. V. *An Advocatus dolum adversarii dolo elidere possit?*

RESP.

RESP. Dolo malo non potest, quia nemini alterius dolus delinquen- *Laut. p.*
 di licentiam præstat; & jus legitimos tramites constituit, quibus *59. verb.*
 id, quod nostrum est, persequi possumus. Atque ita sentiunt Dd. *abstine-*
 Comm. *Christ. dec. Belg. V. 2. Dec. 99. n. 11. seq. item dec. 100. n. 2.*
seq. Covar. var. resol. 1. resol. 2. Ast dolo bono potest. vid. Obj. 2.
Christ. V. 2. dec. 130. n. 4. seq. Covar. d. l. Rosb. proc. civ. tit. 18. n. 17.
ant a fal-
laciis.

OBJ. (1) *L. 36. ff. de dol. mal. L. 10. §. 2. Compens. ubi dolus cum dolo compensatur.*

RESP. Loquitur non de dolo ab auctore committendo, sed commisso: hic enim omnino compensari potest, quia de sola poena pecuniaria agitur.

OBJ. (2) *L. 77. §. 31. Leg. 2.*

RESP. Casus ibi est, ubi frater meus, ut hæreditate, quam a T. accepi, me privet, hæredem me instituit, additis precibus, ut & ejus hæreditatem, & eam quam a T. accepi, Cajo restituerem: Hoc casu si omitto testamentum, nihil dolo facio: In eo enim edicto is solus dolo facit, qui eo animo omittit, ut legata &c. pereant. *l. 8. Si quis om.* Ego vero omitto ut jus meum conservem, quod aliter salvum non est.

Qv. VI. *An ille qui cognitis unius partis fundamentis, ad alteram transit, incidat in crimen falsi?*

NEG. Neque enim ullibi hoc dicitur, neque etiam natura aut ratio *Laut. p.*
 falsi hic adest; quippe quod tunc demum committitur, quando fa- *59. verb.*
 cto ipso aliquid mutatur in præjudicium veritatis. *Nov. 73. pr. vid. incidit*
Disp. nostra de Regal. post. jur. t. 2. §. 10. quodam-
modo Es.

OBJ. *L. 38. §. 9. de pan.* Ubi ille, qui deposita apud se instrumenta alii prodidit, in metalla damnatur, & falsum committere dicitur. *Add. L. 1. §. 6. L. Corn. de fals.*

RESP. Non agi ibi de advocato, sed depositario, qui instrumenta non reddidit, sed alii prodidit, adeoque fidem custodiæ violavit; indeque falsum committit.

Rectius ergo prævaricationis crimen quodammodo committi dicimus, *Laut. h. Struv. §. 10. h. ibique Mull. L. 3. §. 2. Prævar. (de cuius poena vid. L. 4. eod. O. C. art. 151.)*

DISSENT. *Laut. h. Bruum. ad L. 1. C. Advoc. 1. Berl. p. 1. concl. 9. n. 16.* qui falsum quoque committi dicunt.

Qv. VII. *Qualem culpam præstet advocatus?*

Laut. p. 59. verb. Diligenter. **R**ESP. Levissimam, quia profitetur artem ac peritiam: *arg. L. 21. C. Mand. l. 13. C. eod. L. 9. §. p. locat. l. 3. §. 1. Naut. caup. l. 8. §. 1. l. Aquil.*

DISSENT. *Struv. h. th. 9. ibique Evol. per l. 14. §. 1. C. de judic. ibi: omni quidem virtute sua, omnique ope &c.* diligentia vero simpliciter posita intelligitur media: Sed

RESP. **E**x c. est, si ex natura negotii alius gradus diligentiae definitus est; hinc ergo, cum in negotiis, quibus quis peritiam profitetur, omnis & exactissima diligentia requiratur, *d. l. 8. in illis diligentia simpliciter posita regulariter intelligitur exactissima. Conf. Collat. B. Par. ad D. Struv.*

Qv. VIII. *An advocatus sibi præter salarium aliquod palmarium in causam victoriae pacisci possit?*

NEG. (1) per *L. 7. Mand. ibi: laborem dominus remunerare voluerit.* (2) Generaliter in *l. 6. §. 2. C. h. disponitur*, nullum contractum & nullam pactiorem inter advocatum & clientem valere debere. Accedit (3) ratio, quod extortum tale pactum præsumatur, & a cliente metu atque necessitate inutum; & procurator non tam vicisse, quam majoris pecuniae præmio eventum litis redemisse dicitur, *d. l. 7. Atque hæc est sententia Dn. Brunn. ad L. 5. C. h. Hilig. ad Don. Struv. Evol. ad th. 11. Barbof. ad l. 5. C. postul. n. 8. Trentacing. L. 2. ref. 1. n. 4. Graevius 1. concl. 44. n. 9. Vivius L. 1. dec. 123. n. 5.*

DISSENT. *Gail. 2. Obs. 94. Carpz. L. 3. Resp. 1. n. 14. & 16. Berlich. p. 1. concl. 9. n. 76. & 77. & infiniti alii apud Mull. ad Struv. h. §. 11. p. 349. &c.* (1) Quia in jure tantum prohibitum est de quota litis & de parte rei litigiosæ pacisci, non vero de palmario, *L. 15. C. procur.*

RESP. Imo omnia pacta prohibentur, *d. l. 6. nam & diximus rationem generalem esse; ut proinde male d. l. 6. restringatur ad pacta de quota litis.*

INST. (2) *d. l. 7. agere de majori pecunia, non de modico palmario.*

RESP. Imo ratio decidendi ex eo sumitur, an dominus pro labore, an pro eventu litis dederit; & illo casu valere pactum, non hoc deciditur: Sed & clare de omni pacto id constitutum est in *d. l. 6.*

Qv.

Qv. IX. *An promissum annuum salarium integrum debeatur advocato, si ante annum moriatur?*

AFF. Per text. expr. in l. 4. ff. off. ass. l. 29. in fin. Locat. nedum Laut. p. si jam prælitum sit: Vid. Goth. ad d. l. 4. per L. 1. §. 13. Extr. 59. verb. cogn. & additur ratio in d. l. 1. quia per ipsum non stetit, quo minus causam ageret. Idque ita praxi obtinet, Carpz. 3. Resp. 3. & p. 1. c. ^{tum integrum de-}betur. l. d. 34. n. 4. Struv. Ex. 7. §. 11. Mull. ibid. p. 338. ibique Dd. Secus ac in Belgio, Christ. V. 5. §. 118. n. 14. seq.

Exc. (1) nisi sub conditione operarum promissum sit salarium. Carpz. dist. d. 34. n. 6. Gail. 1. O. 44. n. 12. (2) si in casum victoriæ certum salarium promittatur, nam hoc hæredes defuncti advocati integrum petere nequeunt, quia illud promittitur in casum victoriæ, quam non obtinuit, hæredes ergo non nisi ordinarium salarium pro rata temporis exigere possunt. Carpz. 1. 3. Resp. 1. n. 26. & 27. & late Dd. a Laut. p. 60. pr. citati.

LIB. III. TIT. II.

DE

HIS QUI NOT. INFAM.

Qv. I. *An recte infamia dicatur oriri ex turpi facto?*

RESP. Rectius dicitur oriri ex opinione hominum de illo facto. Laut. p. Nam potest contingere aliquem esse infamem, licet turpe factum 60. verb. non adfit, ut si innocens condemnatur: Eodem modo factum turpe ^{turpi} esse potest citra infamiam, uti si illud ignoretur; Priori enim calu ^{facto.} male de nobis existimant homines, non posteriori. Hinc etiam est, quod fama dicatur æstimatio seu existimatio. L. p. §. 1. seq. ff. extraord. Cogn. item opinio, l. 6. §. 1. C. de postul. l. 3. C. eod. Quæ ex principiis juris Gentium egregie demonstrat B. Par. in Diss. de pot. stat. circa dig. c. 1. §. 1. seq. inprimis §. 7.

Qv. II. *An infamia quoque oriatur ex lata culpa?*

RESP. Quoties actio sua natura famosa est, condemnati ex lata Laut. p. culpa æque ac ex dolo fiunt infames. (1) Quia in his causis 61. verb. non dolus, sed ipsa condemnatio infamiam infert, & ita absolute ^{Non} edictum ^{etiam.}

